NN 101/2017 (12.10.2017.), Zakon o prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni u području upućivanja radnika

HRVATSKI SABOR

2320

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O PREKOGRANIČNOJ PROVEDBI ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI U PODRUČJU UPUĆIVANJA RADNIKA

Proglašavam Zakon o prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni u području upućivanja radnika, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 4. listopada 2017.

Klasa: 011-01/17-01/78
Urbroj: 71-06-01/1-17-2
Zagreb, 10. listopada 2017.

Predsjednica
Republike Hrvatske
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O PREKOGRANIČNOJ PROVEDBI ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI U PODRUČJU UPUĆIVANJA RADNIKA

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuju se pravila i postupak uzajamne pomoći i suradnje nadležnih tijela država članica u prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni koje je donijelo nadležno tijelo ili potvrdilo upravno tijelo ili sud države članice, izrečenoj pružatelju usluga s poslovnim nastanom u jednoj državi članici zbog povrede prava upućenih radnika, odnosno kršenja pravila o upućivanju radnika, utvrđenih posebnim propisima kojima je u pravni poredak države članice prenesena Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21. 1. 1997.) i Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) (SL L 159, 28. 5. 2014.).

(2) Ovaj Zakon ne primjenjuje se na prekograničnu provedbu novčanih kazni i drugih sankcija na temelju odluka izrečenih u kaznenim, prekršajnim, građanskim i trgovačkim stvarima na koje se primjenjuju pravni propisi kojima je u pravni poredak prenesena Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22. 3. 2005.), Uredba Vijeća br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim predmetima (SL L 12, 16. 1. 2001.) i Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena), (SL L 351, 20. 12. 2012.).

Usklađivanje s pravnim aktima Europske nije

Članak 2.

Ovim Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi se Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«).

Pojmovi

Članak 3.

Pojmovi koji se koriste u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *država članica* – je država članica Europske unije ili članica Europskog gospodarskog prostora

2. *država koja podnosi zahtjev* – je država članica u kojoj je donesena odluka iz točke 7. ovoga članka

3. *država koja zaprima zahtjev* – je država članica kojoj je podnesen zahtjev za dostavu obavijesti o odluci o novčanoj kazni ili zahtjev za naplatu novčane kazne iz točke 7. ovoga članka

4. *zahtjev za dostavu obavijesti* – je zahtjev nadležnoga tijela države članice da se pružatelj usluga obavijesti o odluci o novčanoj kazni iz točke 7. ovoga članka, donesenoj u državi članici koja podnosi zahtjev

5. *zahtjev za naplatu* – je zahtjev nadležnoga tijela države članice da se u državi koja je zaprimila zahtjev izvrši izvršna, odnosno pravomoćna odluka o novčanoj kazni iz točke 7. ovoga članka

6. *pružatelj usluga* – je poslodavac, fizička ili pravna osoba koja ostvaruje poslovni nastan u državi kojoj je zahtjev dostavljen, a koja je u okviru prekograničnoga pružanja usluga uputila radnika na ograničeno vrijeme na rad u državu koja podnosi zahtjev

7. *odluka o novčanoj kazni* – je odluka koja ne može dovesti do postupka pred sudom stvarno nadležnim za kaznene stvari, a kojom je pružatelju usluga naloženo plaćanje novčane kazne ili druge administrativne novčane sankcije, koju je donijelo nadležno tijelo ili potvrdilo upravno tijelo ili sud države članice, zbog povrede zajamčenih prava upućenih radnika ili kršenja drugih propisa o upućivanju radnika, u skladu s propisima države članice u koju je radnik upućen

8. *novčana kazna* – znači obvezu plaćanja novčanog iznosa utvrđenoga kao financijska sankcija odlukom iz točke 7. ovoga članka, uključujući upravne ili sudske pristojbe, druge pristojbe, troškove i naknade te druge sastavne dijelove kazne.

Rodna jednakost

Članak 4.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

Nadležna tijela

Članak 5.

(1) Središnje tijelo državne uprave nadležno za nadzor primjene propisa o radu i zaštiti na radu nadležno je za podnošenje, odnosno zaprimanje i postupanje po zahtjevu iz članka 6. ovoga Zakona, osim ako drukčije nije određeno ovim Zakonom.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u pitanjima koja su uređena ovim Zakonom, za podnošenje zahtjeva iz članka 6. ovoga Zakona nadležna su druga središnja tijela državne uprave u čijem je djelokrugu, u skladu s posebnim propisom, obavljanje poslova inspekcijskoga nadzora nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuju radni odnosi, odnosno uvjeti rada.

(3) Nadležno tijelo za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima pružatelja usluga radi naplate novčane kazne iz članka 3. točke 7. ovoga Zakona je Financijska agencija.

Suradnja u prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni

Članak 6.

Nadležno tijelo države članice može nadležnom tijelu države članice u kojoj pružatelj usluga ostvaruje poslovni nastan podnijeti zahtjev:

1. za dostavu pružatelju usluga obavijesti o odluci o novčanoj kazni iz članka 3. točke 7. ovoga Zakona ili

2. za naplatu novčane kazne iz članka 3. točke 7. ovoga Zakona.

Načela uzajamne pomoći, povjerenja i priznavanja

Članak 7.

Načela uzajamne pomoći, povjerenja i priznavanja zahtjeva temelj su suradnje nadležnih tijela država članica prilikom postupanja po zahtjevu iz članka 6. ovoga Zakona.

Zaštita osobnih podataka

Članak 8.